

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

ศยามล ศรสุวรรณศรี¹

(Received: May 28, 2020; Revised: October 12, 2020; Accepted: November 30, 2020)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี สำรวจความคาดหวังของผู้เรียนภาษาเกาหลีหลังเรียนจบจากสถาบันการศึกษาของตน และศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมและนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ที่เรียนภาษาเกาหลีเป็นวิชาเลือก วิชาโท หรือวิชาเอก จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีของกลุ่มตัวอย่างอันดับแรกคือ แรงจูงใจจากตนเอง 2) ความคาดหวังหลังเรียนจบจากสถาบันการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอันดับแรกคือ สามารถเข้าใจเพลง/ ซีรีส์/ รายการวาไรตี้เกาหลีได้เป็นอย่างดี 3) เพศมีผลต่อแรงจูงใจจากกระแสนิยมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีแตกต่างกัน 4) อายุมีผลต่อแรงจูงใจจากตนเองและแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีแตกต่างกัน 5) ระดับการศึกษามีผลต่อแรงจูงใจจากตนเอง แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม และแรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษาในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีแตกต่างกัน

คำสำคัญ: แรงจูงใจ การเรียนภาษาเกาหลี มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

¹ ดร., อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อีเมล: sayamon.sorn@elearning.cmu.ac.th

Motivation Factors Affecting Korean Language Learning in Secondary Schools and Universities in the Upper Northern Region of Thailand

Sayamon Sornsuwannasri²

Abstract

This research aims to study motivation factors affecting Korean language learning in secondary schools and universities in the upper northern region of Thailand. The questionnaire was used in getting the data on motivations which influence Korean language learning, on expectations after graduation from institutes, and on personal factors affecting motivations in learning Korean language. The 400 participants were students learning Korean as an elective, minor, and major subject. The results reveal that 1) the motivation affecting Korean language learning is self-motivation; 2) the most expectation after graduation from institutes is the ability to understand Korean songs/series/variety programs; 3) gender from the Korean-wave pop culture affects motivation to learn Korean language; 4) age affects self-motivation and social motivation to learn Korean language; and 5) the level of education affects self-motivation, social motivation, and motivation in choosing the institutes to study Korean language.

Keywords: Motivation, Korean Language Learning, Secondary Schools, Universities, Upper Northern Region of Thailand

² Ph.D., Lecturer, Korean Division, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Chiang Mai University
email: sayamon.sorn@elearning.cmu.ac.th

บทนำ

ปัจจุบันภาษาเกาหลีเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญในประเทศไทยมากขึ้น อันเนื่องมาจากทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์อันดี เกิดความร่วมมือกันหลายด้าน เช่น ด้านการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรม สิ่งบันเทิงต่างๆ เป็นต้น ในด้านการศึกษา ก็มีหน่วยงานของรัฐบาลเกาหลีใต้ เช่น Korean Education Center ที่ได้ให้ความช่วยเหลือหลากหลายด้านเพื่อส่งเสริมการศึกษาภาษาเกาหลี มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย หน่วยงาน Korea Foundation และ KOICA ก็ได้ให้การสนับสนุนเงินทุน รวมทั้งส่งอาจารย์อาสาสมัครมาประจำที่สถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งในระดับอุดมศึกษาและระดับมัธยมในประเทศไทยเพื่อเผยแพร่ภาษาและวัฒนธรรมให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาชาวไทยอีกด้วย ความร่วมมืออันดีเหล่านี้ส่งผลให้คนเกาหลีเดินทางมาท่องเที่ยว พำนักอาศัย หรือเจรจาทางธุรกิจในประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2560 มีชาวเกาหลีใต้เดินทางเข้าประเทศไทยเป็นจำนวน 1,796,495 คน ปี พ.ศ. 2561 เป็นจำนวน 1,902,272 คน และปี พ.ศ. 2562 เป็นจำนวน 2,023,981 คน (Immigration Bureau, 2020) ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทำให้เกิดความต้องตำแหน่งงานที่จำเป็นต้องอาศัยผู้รู้ภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีในระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นักเรียนนักศึกษาในประเทศไทยจำนวนมากต่างก็ให้ความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีจากสื่อต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เห็นได้จากการทยอยเปิดหลักสูตรภาษาเกาหลีในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศไทย โรงเรียนระดับมัธยมหลายโรงเรียนก็มีการเปิดสอนภาษาเกาหลีตามมาเช่นกัน ในปี พ.ศ. 2559 มีโรงเรียนมัธยมศึกษาเปิดสอนภาษาเกาหลีจำนวน 70 แห่ง และมีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายกว่า 25,000 คนที่เรียนภาษาเกาหลี (Orapan and Banlang, 2016) ต่อมาในปี พ.ศ. 2561 มีมหาวิทยาลัยที่สอนภาษาเกาหลีรวม 40 แห่ง มีนักเรียนมัธยมศึกษาเรียนภาษาเกาหลีในประเทศไทย กว่า 30,000 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากถึงหนึ่งในสี่ของจำนวนนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาเกาหลีทั่วโลก (Dailynews, 2018) นอกจากนี้ ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้เห็นชอบให้มีการบรรจุวิชาภาษาเกาหลีเข้าสู่ระบบการสอบวัดความถนัดเฉพาะด้าน (PAT 7.7) เพื่อนำคะแนนยื่นเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยได้อีกด้วย (Matichon Online, 2016) และข้อมูลล่าสุดในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาเกาหลี 133 โรงเรียน จัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียน จำนวน 40,583 คน (OBEC public relations, 2019) จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่เรียนภาษาเกาหลีในระดับมัธยมและระดับมหาวิทยาลัย มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีอย่างเห็นได้ชัด

การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่หันมาสนใจเรียนภาษาเกาหลีนั้น อาจเกิดจากปัจจัยทางสังคมในแง่ต่างๆ ดังกล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตาม ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลีของนักเรียนนักศึกษาโดยตรงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาในเขตภาคเหนือ ซึ่งเป็นภูมิภาคที่กำลังขยายตัวด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ภาษาเกาหลีก็เริ่มเข้ามามีความสำคัญมากขึ้นในการติดต่อสื่อสารกับชาวเกาหลีที่หลั่งไหลเข้ามาในภูมิภาคนี้มากขึ้นทุกปี จากข้อมูลสถิติจำนวนชาวเกาหลีใต้ที่พำนักอาศัยในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2562 ระบุว่า มีจำนวน 20,200 คน โดยพำนักอาศัยในกรุงเทพมหานครมากที่สุด เป็นจำนวน 12,126 คน รองลงมาคือจังหวัดเชียงใหม่ เป็นจำนวน 4,000 คน (Ministry of Foreign Affairs, 2020) นอกจากนี้ยังมีชาวเกาหลีใต้อาศัยอยู่ในจังหวัดอื่นๆ ทางภาคเหนือ เช่น เชียงราย ลำปาง เป็นต้น ซึ่งเป็นที่ตั้งของบริษัทและโรงงานเกาหลีงานวิจัยชิ้นนี้จึงมีคุณประโยชน์ในแง่ของการศึกษาเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีของนักเรียนนักศึกษา และสนับสนุนให้เกิดการปรับปรุงในด้านการเรียนการสอนภาษาเกาหลี ในเขต

ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยต่อไป เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาเกาหลีตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและตอบสนองความต้องการของสังคมมากที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีในสถาบันการศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย
2. เพื่อสำรวจความคาดหวังของผู้เรียนภาษาเกาหลีหลังเรียนจบจากสถาบันการศึกษาของตน
3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

คำว่า “แรงจูงใจ” (motive) เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Movere” (Kidd, 1973, p. 101) มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “to move” ซึ่งหมายถึง “เคลื่อนไหว” อาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำบุคคลให้กระทำหรือปฏิบัติการหรือเคลื่อนไหวไปยังทิศทางเป้าหมายที่ต้องการ

Lovell (1980, p. 109) ได้ให้คำจำกัดความของแรงจูงใจไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ชักนำหรือโน้มน้าวบุคคลให้เกิดมีความมานะพยายาม เพื่อสนองตอบความต้องการบางอย่างให้บรรลุผลสำเร็จ

Domjan (1996, p. 199) ได้อธิบายว่าการจูงใจเป็นภาวะของการเพิ่มพฤติกรรม หรือการกระทำกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรมนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

Hanson (1996, p. 195) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า “เป็นสภาพภายในที่กระตุ้นให้มีการกระทำหรือการเคลื่อนที่ โดยมีช่องทางและพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย”

จากคำจำกัดความและคำอธิบายข้างต้น สรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นแรงขับเคลื่อนหรือแรงกระตุ้นให้บุคคลกระทำหรือเกิดพฤติกรรมการดิ้นรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่าง พฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจเป็นพฤติกรรมที่เป็นไปอย่างมีทิศทาง มุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจไว้

Spaulding (1992) Gardner (1996) และ Moore (2009) กล่าวว่านักจิตวิทยาแบ่งประเภทของแรงจูงใจ (Motivation) ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ จำแนกตามลักษณะที่เกิด ได้แก่ แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน

1) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) คือสิ่งผลักดันที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล ที่มากระตุ้นทำให้เกิดพฤติกรรมที่ส่งเสริมหรือต่อต้านสิ่งนั้น เช่น การได้รับคำชม การยกย่อง การเชิดชูเกียรติยศชื่อเสียง การตำหนิ การว่าร้าย เป็นต้น แรงจูงใจลักษณะนี้ถือว่าเป็นแรงจูงใจที่ไม่ถาวร เพราะบุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจ เฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น

2) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคล เช่น ความคิด ความสนใจ ทัศนคติ ความพอใจ ความต้องการ เป็นต้น แรงจูงใจประเภทนี้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่มีความต่อเนื่องและยาวนาน

สอดคล้องกับ Gardner and Lambert (1972) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองมี 2 ลักษณะ คือ แรงจูงใจจากความชอบภายใน และแรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ

1) แรงจูงใจจากความชอบภายใน (Integrative Motivation) หมายถึง ความต้องการเรียนรู้ภาษาเพื่อนำไปใช้สื่อสารหรือใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น เรียนภาษาที่สองเพื่อใช้ในการพูดกับเจ้าของภาษาอย่างเข้าใจมากขึ้น หรือเพื่อให้รับชมสื่อบันเทิงต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร รายการทีวี ให้อรรถรสและเข้าถึงเนื้อหามากยิ่งขึ้น

2) แรงจูงใจเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ (Instrumental Motivation) หมายถึง ความต้องการเรียนภาษาเพื่อนำเอาทักษะภาษานั้นๆ ไปต่อยอดด้านการทำงาน การเจรจาธุรกิจ หรือเพื่อให้ได้ผลสอบที่ดีขึ้น เป็นต้น

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ และนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการได้มากที่สุด แรงจูงใจจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเป็นอย่างมาก Herzberg et al. (1959) กล่าวว่า แรงจูงใจประกอบไปด้วยปัจจัยที่สามารถตอบสนองความต้องการภายใน ได้แก่

1) ความสำเร็จ เมื่อผู้เรียนใช้ทักษะต่างๆ ที่ได้รับจากการเรียนรู้จนบรรลุเป้าหมายได้สำเร็จลุล่วง จะเกิดความรู้สึกพึงพอใจและภูมิใจในผลสำเร็จนั้น

2) การได้รับการยอมรับ เช่น การได้รับการยอมรับจากเพื่อนฝูง พ่อแม่ ครูอาจารย์ หรือเพื่อนร่วมชั้น เป็นต้น เมื่อได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง จะทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ และมีกำลังใจในการทำสิ่งต่างๆ ต่อไป

3) ความก้าวหน้า เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะของตนต่อไปเรื่อยๆ จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่มุ่งหวังได้มากขึ้น และมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปในอนาคต

2. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและความคาดหวัง

Maslow ได้แบ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Need Theory) ออกเป็น 5 ขั้นด้วยกัน (Morgan, 1981) ได้แก่

1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เช่น อากาศ อาหาร น้ำดื่ม เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่ อาศัย ยารักษาโรค การพักผ่อน เป็นต้น เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อการอยู่รอดของมนุษย์

2) ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety Needs) เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิต เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการในระดับที่สูงขึ้น หลังจากได้รับการตอบสนองความต้องการทางร่างกายแล้ว

3) ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เช่น ความต้องการได้รับการยอมรับ หรือการชื่นชมจากผู้คนรอบข้าง เป็นความต้องการที่จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางด้านความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว

4) ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นหรือชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับความเคารพนับถือจากคนรอบข้างในฐานะผู้มีความรู้ความสามารถ ต้องการความภาคภูมิใจในตนเอง และสถานะจากสังคม

5) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เช่น ความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตนเองปรารถนา ความต้องการในลำดับขั้นนี้ เป็นความต้องการขั้นสูงสุด หลังจากความต้องการในด้านอื่นๆ ดังกล่าวมาข้างต้นได้รับการตอบสนองแล้ว

Alderfer (1966) ได้เสนอทฤษฎีว่าด้วยความต้องการของมนุษย์ เรียกว่า ทฤษฎี อี อาร์ จี (ERG Theory) ซึ่งคล้ายคลึงกับแนวคิดของ Maslow แต่เขาได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) ความต้องการเพื่อดำรงชีพ (Existence needs: E) เป็นความต้องการที่จำเป็นในการอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า สภาพแวดล้อมที่ดี ความต้องการผลตอบแทนและประโยชน์เกื้อกูลต่างๆ เป็นต้น ความต้องการเพื่อดำรงชีพนี้เทียบได้กับความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการทางด้านความปลอดภัยของ Maslow นั้นเอง

2) ความต้องการด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Relatedness needs: R) เป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับสังคมรอบด้าน เช่น เพื่อนร่วมงาน หัวหน้า ผู้ใต้บังคับบัญชา ความต้องการได้รับการยอมรับหรือยกย่องจากผู้อื่น ความต้องการเป็นผู้นำ หรือความต้องการเป็นผู้ตาม ความต้องการด้านความสัมพันธ์ทางสังคมนี้ เทียบได้กับความต้องการที่ Maslow กำหนดไว้ นั่นคือ ความต้องการทางด้านสังคม

3) ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs: G) เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป เช่น ความต้องการเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม บุกเบิก และใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ความต้องการประเภทนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุด เทียบได้กับความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตที่ Maslow ได้แบ่งประเภทไว้นั้นเอง

ทฤษฎี ERG ของ Alderfer นี้ มีข้อสมมติฐานที่คล้ายคลึงกับ ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Need Theory) ของ Maslow อยู่ 3 ประการ ได้แก่

1) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง กล่าวคือ หากความต้องการระดับใดได้รับการตอบสนองน้อย ความต้องการประเภทนั้นจะมีอยู่ในระดับสูง ตัวอย่างเช่น พนักงานที่ได้รับการตอบสนองด้านเงินเดือนน้อยเกินไป ความต้องการด้านเงินเดือนก็จะยังมีอยู่สูง

2) ขนาดของความต้องการ ถ้าหากความต้องการประเภทที่อยู่ต่ำกว่า (เช่น ความต้องการเพื่อดำรงชีพ หรือความต้องการทางด้านความปลอดภัย) ได้รับการตอบสนองมากพอแล้ว ก็จะทำให้ความต้องการประเภทที่อยู่สูงกว่า (เช่น ความต้องการความเจริญก้าวหน้า หรือความต้องการทางด้านสังคม) มีมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น หากพนักงานได้รับการตอบแทนด้านค่าจ้างและสวัสดิการอื่นๆ (ความต้องการเพื่อดำรงชีพ หรือความต้องการทางด้านความปลอดภัย) มากพอแล้ว พนักงานคนนั้นก็จะต้องได้รับการยอมรับและนับถือจากกลุ่มเพื่อนร่วมงาน (ความต้องการทางด้านสังคม) เป็นเป้าหมายถัดไป

3) ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ถ้าหากความต้องการประเภทที่อยู่สูงมีอุปสรรคติดขัด หรือได้รับการตอบสนองน้อยก็จะทำให้ความต้องการประเภทที่อยู่ต่ำที่มีความสำคัญมากขึ้น ตัวอย่างเช่น พนักงานที่ไม่มีโอกาสได้เปลี่ยนไปทำงานใหม่ที่ท้าทายหรือรับตำแหน่งใหม่ (ความเจริญก้าวหน้า) เมื่อเป็นเช่นนั้นพนักงานคนนี้ก็จะมีทัศนคติและต้องการที่จะได้รับความอบอุ่นสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนร่วมงานหรือลูกน้องแทน (ความสัมพันธ์ทางสังคม)

Vroom (1964) ได้เสนอทฤษฎีความคาดหวังเพื่ออธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน โดยให้ความเห็นว่าคนที่ทำงานเพิ่มมากขึ้นจากระดับปกติจะเกิดจากการคาดหวังว่าจะได้ผลลัพธ์บางสิ่งบางอย่างที่น่าพึงพอใจ เช่น ได้เลื่อนตำแหน่ง ได้ค่าจ้างเพิ่มขึ้น หรือได้รับการยกย่องจากผู้อื่น ความรุนแรงของพฤติกรรมหรือระดับความพยายามที่จะทำงานนั้นจะขึ้นอยู่กับระดับการคาดหวังที่จะได้รับผลลัพธ์หรือระดับความน่าดึงดูดใจของผลลัพธ์ที่ตนเองคาดหวัง

Vroom ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงาน เรียกว่า VIE Theory เพื่อนำมาอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน ดังนี้

V มาจากคำว่า Valance หมายถึงระดับความรุนแรงของความต้องการผลลัพธ์หรือรางวัลที่เป็นเป้าหมาย หรือคุณค่าความสำคัญที่บุคคลรู้สึกต่อรางวัลที่จะได้รับ

I มาจากคำว่า Instrumentality หมายถึงความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) ผลลัพธ์ที่ 1 จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ 2 หรือรางวัลที่เป็นเป้าหมายต่อไป กล่าวคือเป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ที่ได้ เชื่อมโยงผลลัพธ์กับรางวัลที่เป็นเป้าหมาย

E มาจากคำว่า Expectancy ได้แก่ ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้มาซึ่งผลลัพธ์หรือเป้าหมายที่ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง เป็นการเชื่อมโยงระหว่างรางวัลที่เป็นเป้าหมายกับความพยายาม

รางวัลในทฤษฎีของ Vroom แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) รางวัลภายนอก (Extrinsic rewards) เป็นรางวัลที่นอกเหนือจากพฤติกรรมการทำงาน เช่น การได้ค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น การได้รับการเลื่อนตำแหน่ง หรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ

2) รางวัลภายใน (Intrinsic rewards) เป็นรางวัลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมการทำงาน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความท้าทาย เป็นต้น เป็นผลลัพธ์ที่มีคุณค่าเชิงบวกซึ่งบุคคลได้รับโดยตรงจากผลของการทำงาน เช่น ความรู้สึกถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่มีความท้าทาย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Root (1999) ได้ศึกษาแรงจูงใจและกลวิธีการเรียนภาษาเกาหลีในบริบทต่างประเทศ (สหรัฐอเมริกา) โดยเก็บข้อมูลจากการเขียนบันทึกตลอดระยะเวลาที่เรียนภาษาเกาหลีเป็นเวลา 10 สัปดาห์ และนำข้อมูลจากการเขียนบันทึกมาจัดประเภทแรงจูงใจตามทฤษฎีของ Dörnyei และจัดประเภทกลวิธีการเรียนภาษาตามทฤษฎีของ Oxford's taxonomy of strategies เช่น กลวิธีการเรียนด้านทักษะการเขียน กลวิธีการเรียนด้านโครงสร้างประโยค เป็นต้น จากนั้นจึงดูความสัมพันธ์ของผลการศึกษาทั้งสองแบบ ผลที่ได้ พบว่าลักษณะการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลีเป็นอย่างมาก และแรงจูงใจในแต่ละด้านต่างก็มีผลทำให้ผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนภาษาที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม การเก็บข้อมูลจากการเขียนบันทึกของผู้วิจัย เป็นวิธีการที่คล้ายกับการสะท้อนความคิดของผู้วิจัยเป็นหลัก หากใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากนักเรียน นักศึกษาที่เรียนภาษาเกาหลีด้วย อาจทำให้งานวิจัยมีข้อมูลสนับสนุนที่รอบด้านมากขึ้น

Kimsuvan (2005) ได้รวบรวมข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือของประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทุกระดับการศึกษา รวบรวมความพึงพอใจ ความต้องการ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือของประเทศไทย ข้อมูลพื้นฐานแสดงให้เห็นว่ามีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ 8 ภาษาด้วยกัน คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาจีน ภาษาพม่า และภาษาเวียดนาม ผลการศึกษาพบว่าโรงเรียนและสถาบันการศึกษาขาดครูสอนภาษาต่างประเทศและไม่มียงบประมาณเพียงพอในการจ้างครูสอนภาษาต่างประเทศ ด้านผู้เรียนก็มีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันน้อย มีความถนัดทักษะการอ่านมากกว่าทักษะการพูดและทักษะการฟัง ด้านนายจ้าง หัวหน้างานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของลูกจ้างของตนในระดับน้อย ข้อเสนอแนะของคณะผู้วิจัยคือ การสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาควรเน้นทักษะการพูดและทักษะการฟัง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรร่วมมือกันเพื่อจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน

Damron and Forsyth (2012) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจและเหตุผลในการเลิกเรียนภาษาเกาหลีกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005-2010 พบว่า

ปัจจัยอันดับหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนภาษาเกาหลีคือ นักศึกษาคิดว่าภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่มีความสำคัญ ปัจจัยรองลงมาคือ เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต และเป็นภาษาที่ได้รับมาจากพ่อแม่ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเรียนทักษะด้านคำศัพท์และประโยคพื้นฐานมากกว่าทักษะด้านอื่นๆ ส่วนปัจจัยอันดับหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนภาษาเกาหลีกลางคืนคือ ตารางเวลาไม่เอื้ออำนวย และเกิดความกังวลต่อการเรียนภาษา ตามลำดับ ผลจากการวิจัยนี้เพื่อนำไปปรับปรุงด้านการเรียนการสอน และเพื่อลดอัตราการเลิกเรียนภาษาเกาหลีกลางคืนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยดังกล่าว

Maharat (2012) ศึกษาพฤติกรรมการและความพึงพอใจในการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศในสถาบันสอนภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาเพศหญิงเลือกเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าเพศชาย มาจากคณะสายสังคมศาสตร์มากกว่าสายวิทยาศาสตร์ ผู้ปกครองของนักศึกษามีอาชีพรับราชการมากที่สุด รายได้ของครอบครัวอยู่ที่ประมาณ 20,001 – 30,000 บาท และภาษาที่นักศึกษาเลือกเรียนมากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ รองลงมาคือภาษาจีน ญี่ปุ่น และเกาหลี ตามลำดับ นักศึกษาได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจากใบปลิวหรือแผ่นพับมากที่สุด ทักษะที่นักศึกษา กำลังเรียนมากที่สุดคือ ทักษะด้านการพูด วันที่เรียนคือ วันเสาร์ อาทิตย์ ระยะเวลา 2 ชั่วโมงต่อวัน สื่อการเรียนการสอนที่นักศึกษาสนใจมากที่สุดคือ เรียนภาษาผ่านบทเพลง และค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อหลักสูตรคือ 2,000 – 3,000 บาท

Chinakun (2015) ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาเกาหลีในสถาบันสอนภาษาของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-25 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพนักเรียน/นักศึกษา เงินเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท แรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีมาจากตัวผู้เรียน สิ่งแวดล้อม (ครอบครัว/เพื่อน) กระแสนิยม และเนื้อหาหลักสูตรของสถาบันสอนภาษา และยังมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนหลังจากเรียนภาษาเกาหลี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าตนเองมีทักษะทางภาษาที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ และอาชีพ ยังส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาเกาหลีในสถาบันสอนภาษา

Skulthongaram, Katawee, & Baitong. (2018) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลีของนักศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ศึกษาโดยใช้วิธีเชิงปริมาณ โดยนำกรอบทฤษฎีมาจาก Gardner และใช้คำถามปรับมาจาก Gardner's Attitude Motivation Test Battery ซึ่งเนื้อหาคำถามแบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ แรงจูงใจทางด้านความชอบภายใน (Integrative Motivation) และแรงจูงใจด้านการใช้เป็นเครื่องมือ (Instrumental Motivation) จากนั้นจึงให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 ดำเนินการตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจด้านการใช้เป็นเครื่องมือส่งผลต่อการเลือกเรียนวิชาภาษาเกาหลีมากกว่าแรงจูงใจทางด้านความชอบภายใน

งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้ได้ทราบถึงความต้องการและแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ โดยแบ่งประเภทของแรงจูงใจได้หลากหลาย เช่น แรงจูงใจจากตัวผู้เรียน สิ่งแวดล้อมทางสังคม กระแสนิยม เนื้อหาหลักสูตร แรงจูงใจทางด้านความชอบภายใน และแรงจูงใจด้านการใช้เป็นเครื่องมือ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังได้ทราบถึงความคาดหวังของสังคมต่อแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเหล่านั้น อีกทั้งยังได้ทราบว่าปัจจัยส่วนบุคคล อันได้แก่ อายุ และอาชีพ เป็นต้น สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศได้ ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยนั้น จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการสร้างแรงจูงใจในด้านการเรียนการสอนภาษาเกาหลี และเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในภูมิภาคเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อการทำวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนมัธยมและนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ที่เรียนภาษาเกาหลีเป็นวิชาเลือก วิชาโท หรือวิชาเอก โดยเก็บข้อมูลช่วงเดือน พฤษภาคม – กรกฎาคม พ.ศ. 2562

มหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรวิชาภาษาเกาหลีเป็นวิชาโทและวิชาเอกในเขตภาคเหนือตอนบน มี 3 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และ 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

โรงเรียนที่เปิดสอนภาษาเกาหลีในเขตภาคเหนือตอนบน ซึ่งอยู่ภายใต้สังกัดของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มี 5 แห่ง³ ได้แก่ 1) โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ จ.เชียงใหม่ 2) โรงเรียนดอยสะเก็ดวิทยาคม จ.เชียงใหม่ 3) โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จ.เชียงใหม่ 4) โรงเรียนสันป่าตอง จ.เชียงใหม่ และ 5) โรงเรียนลำปางกัลยาณี จ.ลำปาง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบรายสะดวก (Convenience Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างในสถาบันการศึกษาทั้ง 8 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งประชาสัมพันธ์ผ่านครูและอาจารย์ผู้สอนภาษาเกาหลีในสังกัดสถาบันดังกล่าว

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้นำสูตรคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม โดยคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (Kaiwan, 2010, p. 189) สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่เรียนภาษาเกาหลีในสถาบันการศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบนจากอาจารย์ผู้สอนในสถาบันต่างๆ ดังกล่าว จึงได้ตัวเลขจำนวนประชากรโดยประมาณคือ 1,000 คน ผู้วิจัยต้องการระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนได้ 4% (0.04) ดังนั้น จึงแทนค่าลงในสูตรเพื่อหาค่าของขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม ดังนี้

$$n = \frac{1,000}{1 + (0.04)^2 \cdot 1,000}$$

$$n = 384.62$$

$$= 385 \text{ คน}$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ เท่ากับ 385 คน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจำนวน 400 คน เพื่อลดความคลาดเคลื่อนของข้อมูลในการนำมาวิเคราะห์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีของนักเรียนนักศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยในงานวิจัยชิ้นนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสร้างขึ้นตั้งขั้นตอนต่อไป

1) ศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ในส่วนของการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ อ้างอิงจากทฤษฎีแรงจูงใจของ Gardner &

³ อ้างอิงจากเอกสารรายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาเกาหลี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ปี 2559 สํารวจ ณ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2559 (Office of the Basic Education Commission, 2016)

Lambert (1972) และปรับปรุงจากแบบสอบถามของ Chinakun (2015) ที่ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจเป็น 4 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจจากผู้เรียน แรงจูงใจจากสิ่งแวดล้อม แรงจูงใจจากกระแสนิยม และแรงจูงใจจากเนื้อหาหลักสูตร/สถาบันสอนภาษา และในแบบสอบถามส่วนของการศึกษาความคาดหวังหลังเรียนจบนั้น อ้างอิงจากทฤษฎี ERG ของ Alderfer (1966) ที่ว่าด้วยความต้องการของมนุษย์

2) จัดลำดับหัวข้อคำถามในแบบสอบถาม เรียงเรียงภาษา และตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอนักวิจัยอาวุโส เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานศึกษา ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย รายได้ครอบครัว ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจจากตนเองที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อมที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจจากกระแสนิยมที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษาที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันการศึกษาของตน

แบบสอบถามตอนที่ 2 – ตอนที่ 6 นั้น เป็นคำถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert ซึ่งจัดแบ่งระดับของคำตอบเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ระดับมากที่สุด = 5

ระดับมาก = 4

ระดับปานกลาง = 3

ระดับน้อย = 2

ระดับน้อยที่สุด = 1

การแปลความหมายระดับคะแนน ใช้การหาค่าคะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted mean core) ซึ่งแบ่งระดับคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ (Eadkhao, 2011, p. 35) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลีในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลีในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลีในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลีในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาเกาหลีในระดับน้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรม SPSS ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ที่ 0.833 ซึ่งมีค่าเป็นบวกและมีค่ามากกว่า 0.7 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ในทางสถิติว่ามีความน่าเชื่อถือ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังต่อไปนี้ คือ

- 1) จัดทำแบบสอบถามให้อยู่ในรูปแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Google Forms เตรียมลิงค์ และ QR Code สำหรับให้ผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถามใช้เป็นช่องทางเพื่อเข้าไปตอบแบบสอบถามออนไลน์
- 2) ติดต่อครูและอาจารย์ในสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูล อธิบายจุดประสงค์ และขอความร่วมมือจากครูอาจารย์ให้ช่วยประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาเข้าไปตอบแบบสอบถามออนไลน์ ทั้งนี้ ในแบบสอบถาม ผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถามต้องเลือกคลิกช่อง “สมัครใจ” ในกรณีที่มีความสมัครใจจะให้ข้อมูล และผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถามต้องเลือกคลิกช่อง “ไม่สมัครใจ” ในกรณีที่ไม่สมัครใจจะให้ข้อมูล
- 3) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุด คัดเลือกแบบสอบถามที่ใช้ได้ซึ่งเป็นจำนวน 400 ชุด และดำเนินการประมวลผลข้อมูลตามขั้นตอนที่ได้วางแผน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ซึ่งการวิเคราะห์ประกอบไปด้วย

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สังกัดสถาบันการศึกษา ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณร้อยละ (Percentage)
- 2) วิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภทแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจจากตนเอง แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม แรงจูงใจจากกระแสนิยม และแรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ ยังได้วิเคราะห์ความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันของตน ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และระดับคะแนนเฉลี่ย
- 3) วิเคราะห์เพื่อการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ T-test เพื่อศึกษาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent samples) ส่วนกรณีที่ตัวแปรอิสระมี 3 กลุ่มขึ้นไป จะใช้ค่าสถิติ F-test (One-Way ANOVA) และกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานศึกษา ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย และรายได้ครอบครัว เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	45	11.25
หญิง	355	88.75
รวม	400	100.00
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
12 – 14 ปี	37	9.25
15 – 17 ปี	159	39.75
18 – 20 ปี	90	22.50
21 – 26 ปี	114	28.50
รวม	400	100.00
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานศึกษา		
โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ	40	10.00
โรงเรียนดอยสะเก็ดวิทยาคม	13	3.25
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	67	16.75
โรงเรียนสันป่าตอง	28	7.00
โรงเรียนลำปางกัลยาณี	63	15.75
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	102	25.50
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	39	9.75
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	48	12.00
รวม	400	100.00
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
มัธยมต้น	38	9.50
มัธยมปลาย สายศิลป์-ภาษา	106	26.50
มัธยมปลาย สายศิลป์-คำนวณ	14	3.50
มัธยมปลาย สายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	59	14.75
ปริญญาตรี สายศิลปศาสตร์ / สังคมศาสตร์ / เศรษฐศาสตร์	153	38.25
ปริญญาตรี สายวิทยาศาสตร์ / วิศวกรรมศาสตร์ / เกษตรศาสตร์	30	7.50
รวม	400	100.00
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ผ่านมา		
0.01 – 2.50	34	8.50
2.51 – 3.00	99	24.75
3.01 – 3.50	139	34.75
3.51 – 4.00	128	32.00
รวม	400	100.00

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	70	17.50
10,001 – 20,000 บาท	137	34.25
20,001 – 30,000 บาท	75	18.75
30,001 – 40,000 บาท	48	12.00
40,001 – 50,000 บาท	28	7.00
50,001 – 60,000 บาท	15	3.75
มากกว่า 60,000 บาท	27	6.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ สถานศึกษา ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย และรายได้ครอบครัว พบว่า

1) เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 88.75 เพศชาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25

2) อายุ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มอายุ ได้แก่ กลุ่มอายุ 12 – 14 ปี กลุ่มอายุ 15 – 17 ปี กลุ่มอายุ 18 – 20 ปี และกลุ่มอายุ 21 – 26 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุ 15 – 17 ปี มีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมา อายุ 21 – 26 ปี มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมา อายุ 18 – 20 ปี มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 และน้อยที่สุด อายุ 12 – 14 ปี มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25

3) สถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 รองลงมาคือนักเรียนโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 รองลงมา คือนักเรียนโรงเรียนลำปางกัลยาณี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 รองลงมาคือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 รองลงมาคือนักเรียนโรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 รองลงมาคือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 รองลงมาคือนักเรียนโรงเรียนสันป่าตอง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และน้อยที่สุดคือนักเรียนโรงเรียนดอยสะเก็ดวิทยาคม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25

4) ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ นักศึกษาปริญญาตรี สายศิลปศาสตร์ / สังคมศาสตร์ / เศรษฐศาสตร์ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 รองลงมาคือ นักเรียนมัธยมปลาย สายศิลป์-ภาษา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 รองลงมาคือ นักเรียนมัธยมปลาย สายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 รองลงมาคือ นักเรียนมัธยมต้น จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 รองลงมาคือ นักศึกษาปริญญาตรี สายวิทยาศาสตร์ / วิศวกรรมศาสตร์ / เกษตรศาสตร์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และน้อยที่สุดคือ นักเรียนมัธยมปลาย สายศิลป์-คำนวณ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

5) เกรดเฉลี่ย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50 จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 รองลงมาคือ มีเกรดเฉลี่ย 3.51 – 4.00 จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ มีเกรดเฉลี่ย 2.51 – 3.00 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 และน้อยที่สุดคือ มีเกรดเฉลี่ย 0.01 – 2.50 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50

6) รายได้ครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 รองลงมาคือ มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 รองลงมาคือ มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,001 บาท

จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 รองลงมาคือ มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 รองลงมาคือ มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 60,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 50,001 – 60,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75

2. ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี ประกอบไปด้วย แรงจูงใจจากตนเอง แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม แรงจูงใจจากกระแสนิยม และแรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษา โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางแสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และระดับคะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แรงจูงใจจากตนเองในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

แรงจูงใจจากตนเอง	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	Mean	S.D.	ระดับคะแนนเฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)								
ความสนใจในการเรียนภาษาเกาหลี	1 (0.25)	2 (0.50)	35 (8.75)	134 (33.50)	228 (57.0)	4.47	0.696	มากที่สุด	
ความสุขในการเรียนภาษาเกาหลี	1 (0.25)	1 (0.25)	48 (12.00)	141 (35.25)	209 (52.25)	4.39	0.724	มากที่สุด	
การเรียนภาษาเกาหลีจะเป็นประโยชน์ในอนาคต	0 (0.00)	7 (1.75)	59 (14.75)	144 (36.00)	190 (47.50)	4.29	0.780	มากที่สุด	
เรียนภาษาเกาหลีเพื่อเพิ่มทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น	0 (0.00)	6 (1.50)	26 (6.50)	98 (24.50)	270 (67.50)	4.58	0.682	มากที่สุด	
เรียนภาษาเกาหลีเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	11 (2.75)	32 (8.00)	82 (20.50)	113 (28.25)	162 (40.50)	3.96	1.086	มาก	
เรียนภาษาเกาหลีเพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต	12 (3.00)	27 (6.75)	87 (21.75)	105 (26.25)	169 (42.25)	3.98	1.087	มาก	
						รวม	4.28	0.891	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แรงจูงใจจากตนเองในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพื่อเพิ่มทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ ความสนใจในการเรียนภาษาเกาหลี อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ความสุขในการเรียนภาษาเกาหลี อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 การเรียนภาษาเกาหลีจะเป็นประโยชน์ในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 เรียนภาษาเกาหลีเพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และอันดับสุดท้ายคือ เรียนภาษาเกาหลีเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96

ตารางที่ 3 แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

(n=400)

แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	Mean	S.D.	ระดับคะแนนเฉลี่ย
	จำนวน (ร้อยละ)							
ได้รับการสนับสนุนจากคนในครอบครัวในการเรียนภาษาเกาหลี	15 (3.75)	29 (7.25)	128 (32.00)	110 (27.50)	118 (29.50)	3.72	1.080	มาก
เรียนภาษาเกาหลีเพราะเพื่อนชักชวน	198 (49.50)	73 (18.25)	63 (15.75)	45 (11.25)	21 (5.25)	2.05	1.256	น้อย
เรียนภาษาเกาหลีเพื่อทำความรู้จักกับผู้คนมากขึ้น	15 (3.75)	33 (8.25)	105 (26.25)	137 (34.25)	110 (27.50)	3.74	1.067	มาก
เรียนภาษาเกาหลีเพื่อให้ผู้คนยอมรับนับถือ	110 (27.50)	84 (21.00)	119 (29.75)	56 (14.00)	31 (7.75)	2.54	1.244	น้อย
รู้จักคนเกาหลีและต้องการเรียนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารอย่างเข้าใจ	39 (9.75)	34 (8.50)	61 (15.25)	66 (16.50)	200 (50.00)	3.89	1.364	มาก
	รวม					3.18	1.419	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะรู้จักคนเกาหลีและต้องการเรียนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารอย่างเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมาคือ เรียนภาษาเกาหลีเพื่อทำความรู้จักกับผู้คนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ได้รับการสนับสนุนจากคนในครอบครัวในการเรียนภาษาเกาหลี อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 เรียนภาษาเกาหลีเพื่อให้ผู้คนยอมรับนับถือ อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 และอันดับสุดท้ายคือ เรียนภาษาเกาหลีเพราะเพื่อนชักชวน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.05

ตารางที่ 4 แรงจูงใจจากกระแสนิยมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

(n=400)

แรงจูงใจจากกระแสนิยม	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	Mean	S.D.	ระดับคะแนนเฉลี่ย
	จำนวน (ร้อยละ)							
เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะเป็นภาษาที่กำลังได้รับความนิยม	54 (13.50)	59 (14.75)	134 (33.50)	106 (26.50)	47 (11.75)	3.08	1.191	ปานกลาง
เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะชื่นชอบนักร้อง/นักแสดงเกาหลี	15 (3.75)	14 (3.50)	52 (13.00)	72 (18.00)	247 (61.75)	4.31	1.065	มากที่สุด
เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะชื่นชอบเพลง/ซีรีส์ /รายการวาไรตี้เกาหลี	9 (2.25)	21 (5.25)	44 (11.00)	81 (20.25)	245 (61.25)	4.33	1.014	มากที่สุด
เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะต้องการเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี	4 (1.00)	11 (2.75)	46 (11.50)	116 (29.00)	223 (55.75)	4.36	0.864	มากที่สุด
	รวม					4.02	1.172	มาก

จากตารางที่ 4 แรงจูงใจจากกระแสนิยมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะต้องการเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 รองลงมาคือ เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะชื่นชอบเพลง/ซีรีส์ /รายการวาไรตี้เกาหลี อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะชื่นชอบนักร้อง/นักแสดงเกาหลี อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และอันดับสุดท้ายคือ เลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะเป็นภาษาที่กำลังได้รับความนิยม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08

ตารางที่ 5 แรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษาในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

(n=400)

แรงจูงใจจากหลักสูตรและ สถาบันการศึกษา	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	Mean	S.D.	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)								
เนื้อหาหลักสูตรการเรียนภาษา เกาหลีมีความน่าสนใจ	1 (0.25)	7 (1.75)	58 (14.50)	173 (43.25)	161 (40.25)	4.22	0.772	มากที่สุด	
เนื้อหาหลักสูตรการเรียนภาษา เกาหลีสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการ เรียนรู้	1 (0.25)	10 (2.50)	52 (13.00)	174 (43.50)	163 (40.75)	4.22	0.783	มากที่สุด	
เนื้อหาหลักสูตรการเรียนภาษาเกาหลี ช่วยพัฒนาทักษะภาษาให้ดีขึ้น	1 (0.25)	8 (2.00)	38 (9.50)	144 (36.00)	209 (52.25)	4.38	0.760	มากที่สุด	
มีสื่อการเรียนการสอนภาษา เกาหลีที่ทันสมัย	2 (0.50)	10 (2.50)	71 (17.75)	167 (41.75)	150 (37.50)	4.13	0.826	มาก	
อาจารย์ผู้สอนภาษาเกาหลีมี เทคนิคการสอนที่สนุก เข้าใจง่าย	0 (0.00)	11 (2.75)	40 (10.00)	131 (32.75)	218 (54.50)	4.39	0.777	มากที่สุด	
อาจารย์ผู้สอนภาษาเกาหลีมี ความเข้าอกเข้าใจ และใส่ใจ ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	0 (0.00)	4 (1.00)	39 (9.75)	121 (30.25)	236 (59.00)	4.47	0.711	มากที่สุด	
มีการสอนโดยอาจารย์เจ้าของ ภาษา	28 (7.00)	22 (5.50)	54 (13.50)	59 (14.75)	237 (59.25)	4.14	1.250	มาก	
ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและ บรรยากาศที่ดี เอื้อประโยชน์ต่อ การเรียนรู้	6 (1.50)	13 (3.25)	76 (19.00)	164 (41.00)	141 (35.25)	4.05	0.898	มาก	
มีกิจกรรมให้ความรู้เสริม นอกเหนือจากการเรียนใน ห้องเรียน	8 (2.00)	28 (7.00)	130 (32.50)	120 (30.00)	114 (28.50)	3.76	1.007	มาก	
มีการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ ได้เรียนภาษาเกาหลีเพิ่มเติม ณ ประเทศเกาหลีใต้	46 (11.50)	42 (10.50)	89 (22.25)	104 (26.00)	119 (29.75)	3.52	1.322	มาก	
						รวม	4.13	0.973	มาก

จากตารางที่ 5 แรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษาในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก อาจารย์ผู้สอนภาษาเกาหลีมีความเข้าอกเข้าใจ และใส่ใจผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนภาษาเกาหลีมีเทคนิคการสอนที่สนุก เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 เนื้อหาหลักสูตรการเรียนภาษาเกาหลีช่วยพัฒนาทักษะภาษาให้ดีขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 เนื้อหาหลักสูตรการเรียนภาษาเกาหลีมีความน่าสนใจ และเนื้อหาหลักสูตรการเรียนภาษาเกาหลีสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เท่ากัน มีการสอนโดยอาจารย์เจ้าของภาษา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 มีสื่อการเรียนการสอนภาษาเกาหลีที่ทันสมัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดี เอื้อประโยชน์ต่อการเรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 มีกิจกรรมให้ความรู้เสริม

นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และอันดับสุดท้ายคือ มีการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ได้เรียนภาษาเกาหลีเพิ่มเติม ณ ประเทศเกาหลีใต้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

ตารางที่ 6 สรุปแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

(n=400)

แรงจูงใจจาก	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	Mean	S.D.	ระดับคะแนนเฉลี่ย
ตนเอง	-	-	-	-	✓	4.28	0.891	มากที่สุด
สังคมแวดล้อม	-	-	✓	-	-	3.18	1.419	ปานกลาง
กระแสนิยม	-	-	-	✓	-	4.02	1.172	มาก
หลักสูตรและสถาบันการศึกษา	-	-	-	✓	-	4.13	0.973	มาก

จากตารางที่ 6 สรุปแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี พบว่าแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีอันดับแรกคือ แรงจูงใจจากตนเอง อยู่ในระดับคะแนนมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมาคือ แรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษา อยู่ในระดับคะแนนมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 รองลงมาคือ แรงจูงใจจากกระแสนิยม อยู่ในระดับคะแนนมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และอันดับสุดท้ายคือ แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม อยู่ในระดับคะแนนปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18

3. ความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันการศึกษา

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันการศึกษา โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางแสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และระดับคะแนนเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันการศึกษา

(n=400)

ความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันการศึกษา	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	Mean	S.D.	ระดับคะแนนเฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)								
สามารถสนทนาภาษาเกาหลีกับคนเกาหลีได้อย่างคล่องแคล่ว	3 (0.75)	10 (2.50)	42 (10.50)	93 (23.25)	252 (63.00)	4.45	0.836	มากที่สุด	
สามารถเข้าใจเพลง/ซีรีส์/รายการวไรต์เกาหลีได้เป็นอย่างดี	1 (0.25)	3 (0.75)	29 (7.25)	70 (17.50)	297 (74.25)	4.65	0.670	มากที่สุด	
เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเกาหลีเป็นอย่างดี	3 (0.75)	5 (1.25)	38 (9.50)	110 (27.50)	244 (61.00)	4.47	0.778	มากที่สุด	
มีโอกาสได้ไปศึกษาต่อ ณ ประเทศเกาหลีใต้	10 (2.50)	21 (5.25)	58 (14.50)	88 (22.00)	223 (55.75)	4.23	1.042	มากที่สุด	
สามารถนำความรู้ภาษาเกาหลีไปใช้ประกอบอาชีพได้	10 (2.50)	13 (3.25)	48 (12.00)	97 (24.25)	232 (58.00)	4.32	0.977	มากที่สุด	
						รวม	4.42	0.861	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 ความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันการศึกษา พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คาดหวังว่าจะสามารถเข้าใจเพลง/ ซีรีส์/ รายการวาไรตี้เกาหลีได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 รองลงมาคือ คาดหวังว่าจะเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเกาหลีเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 คาดหวังว่าจะสามารถสนทนาภาษาเกาหลีกับคนเกาหลีได้อย่างคล่องแคล่ว อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 คาดหวังว่าจะสามารถนำความรู้ภาษาเกาหลีไปใช้ประกอบอาชีพได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และอันดับสุดท้ายคือ คาดหวังว่าจะมีโอกาสได้ไปศึกษาต่อ ณ ประเทศเกาหลีได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 กล่าวโดยสรุปคือ ความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันการศึกษาในทุกข้อดังกล่าวมา มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

4. การทดสอบสมมติฐาน

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยแบ่งสมมติฐานออกเป็น 5 ข้อ ดังนี้ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) เกรดเฉลี่ย 5) รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อระดับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีแต่ละประเภทแตกต่างกัน วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ t-test และ F-test (One-Way ANOVA) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัย ในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

(n=400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	n	แรงจูงใจจาก (ค่าเฉลี่ย)			
		ตนเอง	สังคมแวดล้อม	กระแสนิยม	หลักสูตรและสถาบันการศึกษา
1. เพศ					
ชาย	45	4.13	3.08	3.49	4.15
หญิง	355	4.30	3.20	4.09	4.13
t-test		0.185	0.321	0.000*	0.788
2. อายุ					
12 – 14 ปี	37	4.40	3.43	4.21	4.25
15 – 17 ปี	159	4.13	3.08	4.07	4.03
18 – 20 ปี	90	4.41	3.29	4.01	4.19
21 – 26 ปี	114	4.34	3.17	3.89	4.17
F-test		0.002*	0.015*	0.110	0.072
3. ระดับการศึกษา					
มัธยมต้น	38	4.41	3.44	4.21	4.24
มัธยมปลาย	179	4.12	3.09	4.00	4.22
ปริญญาตรี	183	4.40	3.22	4.28	4.23

F-test		0.000*	0.014*	0.143	0.025*
4. เกรดเฉลี่ย					
0.01 – 2.50	34	4.17	3.28	3.92	4.10
2.51 – 3.00	99	4.34	3.15	3.94	4.08
3.01 – 3.50	139	4.21	3.09	3.98	4.16
3.51 – 4.00	128	4.33	3.28	4.15	4.14
F-test		0.249	0.138	0.137	0.751
5. รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	70	4.25	3.14	3.98	4.15
10,001 – 20,000 บาท	137	4.21	3.13	3.97	4.08
20,001 – 30,000 บาท	75	4.25	3.10	4.04	4.09
มากกว่า 30,000	118	4.38	3.33	4.08	4.19
F-test		0.198	0.077	0.641	0.430

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า ข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจจากกระแสนิยมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจจากตนเอง และแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม ในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ด้วยค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจจากตนเอง แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม และแรงจูงใจจากหลักสูตร และสถาบันการศึกษาในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ด้วยค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า เกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจทั้ง 4 ประเภทในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ด้วยค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจทั้ง 4 ประเภทในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี ไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย เป็นการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี สรุปรายความคาดหวังของผู้เรียนภาษาเกาหลีหลังเรียนจบจากสถาบันการศึกษาของตน และศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบรายสะดวก (Convenience Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างในสถาบันการศึกษา 8 แห่ง จากนักเรียนโรงเรียนมัธยมและนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ที่เรียนภาษาเกาหลีเป็นวิชาเลือก วิชาโท หรือวิชาเอก จำนวน 400 คน เก็บข้อมูลช่วงเดือน พฤษภาคม – กรกฎาคม พ.ศ.2562 จากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test และ F-test (One-Way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะเกิดจากความสนใจของตนเองก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด จากนั้นจึงให้ความสำคัญกับเนื้อหาหลักสูตรของสถาบันการศึกษาเป็นอันดับรองลงมา ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีคะแนนอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจอันดับรองลงมาคือแรงจูงใจจากกระแสนิยม ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีคะแนนอยู่ในระดับมาก และแรงจูงใจอันดับสุดท้ายที่ทำให้เลือกเรียนภาษาเกาหลีก็คือ แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่าแรงจูงใจจากตนเองนั้นสำคัญที่สุดในการที่ผู้เรียนจะเลือกเรียนภาษาใดๆ ก็ตาม ในบรรดาเหตุผลที่อยู่ในประเภทของแรงจูงใจจากตนเองนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบแบบสอบถามข้อที่ระบุว่าต้องการเรียนภาษาเกาหลีเพื่อเพิ่มทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้มากขึ้นและมีความสุขกับการเรียนภาษาเกาหลี เมื่อพิจารณาผลการวิจัยในส่วนของความคาดหวังหลังเรียนจบร่วมด้วย จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คาดหวังว่าจะสามารถเข้าใจเพลง/ ซีรีส์/ รายการวาไรตี้เกาหลีได้เป็นอย่างดี สิ่งนี้จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนได้ชัดเจนว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนภาษาเกาหลีเพราะความสนใจส่วนบุคคล และเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองเพื่อนำไปใช้กับสิ่งที่ตรงกับความสนใจส่วนบุคคลเช่นกัน สอดคล้องกับทฤษฎีของ Spaulding (1992) Gardner (1996) และ Moore (2009) ที่กล่าวถึง แรงจูงใจภายใน ว่าหมายถึงความต้องการเรียนรู้ภาษาเพื่อนำไปใช้สื่อสารหรือใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคล เช่น ความคิด ความสนใจ ทศนคติ ความพอใจ ความต้องการ เป็นต้น

แรงจูงใจที่มีความสำคัญรองลงมาก็คือแรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษา ผลการวิเคราะห์นี้น่าจะส่งผลให้สถาบันการศึกษาต่างๆ ตระหนักถึงความสำคัญของการออกแบบหลักสูตรให้มีความน่าสนใจและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นไป เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนเลือกเรียนกับสถาบันของตน ดังผลการวิจัยของ Root (1999) ที่พบว่าลักษณะการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลีเป็นอย่างมาก และแรงจูงใจในแต่ละด้านต่างก็มีผลทำให้ผู้เรียนมีกวิธีการเรียนภาษาที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ Kimsuvan (2005) ยังได้เสนอแนะว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรร่วมมือกันเพื่อจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น การออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนองความคาดหวังของผู้เรียน และขณะเดียวกันก็ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานด้วย จึงเป็นแนวทางที่น่าจะเป็นประโยชน์แก่การออกแบบหลักสูตรได้

แรงจูงใจอันดับรองลงมาคือแรงจูงใจจากกระแสนิยม ซึ่งกระแสนิยมด้าน K-pop นี้ สามารถสร้างความชื่นชอบและทัศนคติที่ดีต่อภาษาเกาหลีจนเกิดเป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนภาษาเกาหลีได้ ถือเป็นแรงผลักดันที่ค่อนข้างมีพลังและมองข้ามไปไม่ได้เช่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Phannan, 2008) ซึ่งได้วิจัยเกี่ยวกับสื่อบันเทิงเกาหลีกับค่านิยมในวัฒนธรรมเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่าวัยรุ่นไทยมีค่านิยมในวัฒนธรรมเกาหลีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก และสื่อบันเทิงเกาหลีมีความสัมพันธ์กับค่านิยมในวัฒนธรรมเกาหลีของวัยรุ่นไทย

2. ความคาดหวังหลังเรียนภาษาเกาหลีจบจากสถาบันการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างคาดหวังผลลัพธ์หลังเรียนจบในระดับคะแนนมากที่สุดในทุกข้อ ได้แก่ คาดหวังว่าจะสามารถเข้าใจเพลง/ ซีรีส์/ รายการวาไรตี้เกาหลีได้เป็นอย่างดี คาดหวังว่าจะเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเกาหลีเป็นอย่างดี คาดหวังว่าจะสามารถสนทนาภาษาเกาหลีกับคนเกาหลีได้อย่างคล่องแคล่ว คาดหวังว่าจะสามารถนำความรู้ภาษาเกาหลีไปใช้ประกอบอาชีพได้ คาดหวังว่าจะมีโอกาสได้ไปศึกษาต่อ ณ ประเทศเกาหลีได้ ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้เรียนตัดสินใจที่จะเรียนภาษาเกาหลีแล้ว นั้นหมายความว่าผู้เรียนจะต้องทุ่มเททั้งทุนทรัพย์ เวลา และแรงกายแรงใจในการร่ำเรียน จึงเป็นธรรมดาที่ผู้เรียนจะคาดหวังผลลัพธ์ต่างๆ ให้ออกมาเป็นที่น่าพึงพอใจที่สุด นอกจากนี้ ความคาดหวังดังกล่าว ยังถือเป็นแรงจูงใจที่ดีที่จะทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้อีกด้วย สอดคล้องกับ ทฤษฎี อี อาร์ จี (ERG Theory) ของ Alderfer (1966) ที่ได้เสนอทฤษฎีว่าด้วยความต้องการของมนุษย์ ประเภทที่ 3 ซึ่งกล่าวถึงความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs: G) และทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (1964) ที่ได้เสนอเพื่ออธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน โดยให้ความเห็นว่าคนที่ทำงานเพิ่มมากขึ้นจากระดับปกติจะเกิดจากการคาดหวังว่าจะได้ผลลัพธ์บางสิ่งบางอย่างที่น่าพึงพอใจ ดังนั้นการที่ผู้เรียนมีความคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในหลายๆ ด้านดังปรากฏในแบบสอบถาม ก็เป็นการสะท้อนถึงความตั้งใจและความพยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนตั้งเป้าหมายไว้ด้วยในขณะเดียวกัน

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

1) เพศ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจจากกระแสนิยมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ เพศหญิง เลือกเรียนภาษาเกาหลีโดยมีแรงจูงใจจากกระแสนิยมมากกว่าเพศชาย

ผลการวิจัยนี้คล้ายคลึงกับผลการวิจัยของ Maharat (2012) ที่ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจในการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศในสถาบันสอนภาษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพบว่านักศึกษาเพศหญิงเลือกเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าเพศชาย อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยดังกล่าว ไม่ได้ระบุถึงแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนภาษา งานวิจัยนี้จึงถือเป็นการต่อยอดด้านการศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้เพศหญิงเลือกเรียนภาษาเกาหลีมากกว่าเพศชาย โดยได้รับแรงจูงใจจากกระแสนิยม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงกระแส Korean Wave ที่มีการส่งออกวัฒนธรรมเกาหลีผ่าน ละคร ภาพยนตร์ เพลง ฯลฯ สังเกตได้ว่ากลุ่มศิลปินเกาหลีชายที่ประสบความสำเร็จมีมากกว่ากลุ่มศิลปินเกาหลีหญิง นั่นเป็นเพราะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่คือ เพศหญิง และละครต่างๆ ก็มีเนื้อหาที่ถูกใจเพศหญิงมากกว่า จึงเป็นเรื่องง่ายที่กลุ่มเป้าหมายเพศหญิงจะชื่นชอบสื่อบันเทิงเกาหลีมากจนส่งผลให้เกิดความสนใจที่จะเรียนภาษาเกาหลี และเป็นเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีมากกว่าเพศชาย

2) อายุ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจจากตนเอง และแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม ในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 12 - 14 ปี 18 - 20 ปี และ 21 - 26 ปี มีแรงจูงใจจากตนเองในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี มากกว่ากลุ่มอายุ 15 - 17 ปี ส่วนกลุ่มอายุ 12 - 14 ปี และกลุ่มอายุ 18 - 20 ปี เลือกเรียนภาษาเกาหลีด้วยแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอายุอื่น

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ Chinakun (2015) ซึ่งศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาเกาหลีในสถาบันสอนภาษาของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า อายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาเกาหลีในสถาบันสอนภาษา ผลการวิจัยนี้ทำให้ทราบว่าตัวอย่างที่มีอายุ 12 – 14 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 – 20 ปี เลือกเรียนภาษาเกาหลีจากแรงจูงใจของตนเองและแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม ประกอบกัน กล่าวคือ ให้ความสำคัญกับแรงจูงใจภายในตามทฤษฎีของ Spaulding (1992) Gardner (1996) และ Moore (2009) ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการปัจจัยที่สามารถตอบสนองความต้องการภายใน เช่น การได้รับการยอมรับจากเพื่อนฝูง พ่อแม่ ครูอาจารย์ หรือเพื่อนร่วมชั้น เป็นต้น เมื่อได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง จะทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ และมีกำลังใจในการทำสิ่งต่างๆ ต่อไป สอดคล้องกับทฤษฎีของ Herzberg et al. (1959)

3) ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจจากตนเอง แรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม และแรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษาในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น และระดับปริญญาตรี มีแรงจูงใจจากตนเองในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น มีแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อมในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีแรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษาในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย

ผลการวิจัยนี้แตกต่างกับ Chinakun (2015) ที่พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาเกาหลีในสถาบันสอนภาษา อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยในข้อนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อ 2) อายุ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจจากตนเองและแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม ในการเลือกเรียนภาษาเกาหลี แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น เลือกเรียนภาษาเกาหลีจากแรงจูงใจของตนเองและแรงจูงใจจากสังคมแวดล้อม ประกอบกัน โดยให้ความสำคัญกับแรงจูงใจภายในตามทฤษฎีของ Spaulding (1992) Gardner (1996) และ Moore (2009) ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการปัจจัยที่สามารถตอบสนองความต้องการภายใน เช่น การได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างตามทฤษฎีของ Herzberg et al. (1959) ผลการวิจัยที่น่าสนใจอีกประการคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจากจะมีแรงจูงใจจากตนเองแล้ว ยังมีแรงจูงใจจากหลักสูตรและสถาบันการศึกษาในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีประกอบด้วย แสดงให้เห็นถึงความต้องการพัฒนาทักษะความสามารถเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งเป็นเป้าหมายที่เด่นชัดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Skulthongaram et al. (2018) ที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 พบว่า แรงจูงใจด้านการใช้เป็นเครื่องมือส่งผลต่อการเลือกเรียนวิชาภาษาเกาหลี มากกว่าแรงจูงใจทางด้านความชอบภายใน

เอกสารอ้างอิง

- Alderfer, C. P. (1966). *Differential importance of human needs as a function of satisfaction obtained in the organization* (Unpublished doctoral dissertation, Yale University).
- Chinakun, M. (2015). *ræng chungchai thi mi itthiphon nai kantatsinchai luak rian phasa kaoli nai sathaban son phasa khong prachachon nai krung thep maha nakhon* [Motivation Affecting the Selection of Korean Language institutions of the people in Bangkok]. (Bachelor of Business Administration thesis, Silpakorn University).
- Dailynews. (2018). *Khon Thai tongkan rian phasa kaoli sung khun* [Thai people need a higher Korean education]. Retrieved from <https://www.dailynews.co.th/education/651765>
- Damron, J. and Forsyth, J. (2012). Korean Language Studies: Motivation and Attrition. *Journal of the National Council of Less Commonly Taught Languages*, 12. 161-188.
- Domjan, M. (1996). *The Principles of Learning and Behavior Belmont*. California: Thomson Wadsworth.
- Eadkhao, S. (2011). *patchai thi song phon to kantatsinchai luak rian phasa yipun thi rongrian son phasa yipun nai krung thep maha nakhon* [Factor Affecting the Selection of Japanese Language School in Bangkok]. (Master of Business Administration thesis, Rajamangala University of Technology Thanyaburi).
- Gardner, R. C. (1996). Motivation and second language acquisition: perspectives. *Journal of the Canadian Association of Applied Linguistics*, 18. 19-42.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and Motivation in Second Language Learning*. Rowley, MA: Newbury House.
- Hanson, M. E. (1996). *Educational Administration and Organizational Behavior* (4th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Herzberg, F., Mausner, B., & Snyderman, B. B. (1959). *The Motivation to Work* (2nd ed.). NY: John Wiley & Sons.
- Immigration Bureau. (2020). *sathiti sotomo* [Immigration Bureau's statistics]. Retrieved from https://www.immigration.go.th/en/?page_id=3632.
- Kaiwan, Y. (2010). *lak sathiti wichai læ kanchai prokræm SPSS (Phim khrueng thi song)* [Principles of research statistics and using SPSS program (2nd ed.)]. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Kidd, J. R. (1973). *How Adults Learn*. NY: Association Press.
- Kimsuvan, A. (2005). *khomun phunthan kanchatkan rian kanson phasa tangprathet læ kanchai phasa tangprathet nai phak nua (chabap phap ruam)* [The basic information of the learning and teaching management and the use of foreign languages in the Northern part of Thailand]. Bangkok: The Thailand Research Fund.
- Lovell, R. B. (1980). *Adult Learning*. NY: Halsted Press Wiley & Son.

- Maharat, J. (2012). *phruttkam læ khwamphungphochai nai kanluak rian phasa tangprathet nai sathaban son khong naksuksa radap parinya tri mahawitthayalai chiang mai* [Behavior and Satisfaction in choosing to study foreign languages in teaching institutions of undergraduate students of Chiang Mai University]. (Research Exercise in Economics, Chiang Mai University).
- Matichon Online. (2016). *aochai ting kim chi Tho Po O sop PAT Kaoli phæm phrom pœt khosop - chalœi GAT / PAT lang æt mitchan set* [Kimchi fans pleased. CUPT added Korean language into PAT, and will publish GAT / PAT exam-answer after admission]. Retrieved from https://www.matichon.co.th/education/news_180209
- Ministry of Foreign Affairs. (2020). *Current state of Korean residents abroad*. Retrieved from http://www.mofa.go.kr/www/wpge/m_21507/contents.do.
- Moore, K. D. (2009). *Effective instructional strategies: from theory to practice*. United States of America: SAGE.
- Morgan, J. H. (1981). Maslow's Hierarchy of Needs. *International Journal on Personal Relationships*, 6(1). 75-93.
- Office of the Basic Education Commission. (2016). *rai chur rongrian thi pœt son phasa Kaoli sangkat samnakngan khana kammakan suksakhan phunthan (sophotho)* [List of schools that offer Korean language instruction under the Office of the Basic Education Commission (OBEC)]. Bangkok: Office of the Basic Education Commission.
- OBEC public relations. (2019). *sophotho pathomnithet læ song mop khru kaoli toyot kan son phasa kaoli nai prathed thai* [OBEC hosted an orientation and transferred Korean teachers to enhance Korean teaching in Thailand]. Retrieved from <https://www.moe.go.th/สพฐ-ปฐมนิเทศและส่งมอบครู>
- Orapan, R., & Banlang, R. (2016). *harue kap ekakhraratchathut satharanarat kaoli* [Conference with the Ambassador of the Republic of Korea]. Retrieved from <https://www.moe.go.th/websm/2016/mar/116.html>
- Phannan, P. (2008). *Korean Entertainment Media and The Appreciation of Korean Cultural Value among Thai Adolescents*. Retrieved from http://research.krirk.ac.th/images/researchs/2013_07/35/usrfile_945867_190705.pdf
- Root, E. (1999). Motivation and Learning Strategies in a Foreign Language Setting: A Look at a Learner of Korean. *Minneapolis: Center for Advanced Research on Language Acquisition*. University of Minnesota.
- Skulthongaram, T., Katawee A., & Baitong, W. (2018). Motivation in Learning Korean Language: The Case Study of Korean Language Major Students at University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand]. In L. Saothayanun (eds.), *Conference Papers on the 2nd UTCC Academy Day, University of the Thai Chamber of Commerce* (pp. 1599-1612). Bangkok: University of the Thai Chamber of Commerce
- Spaulding, C. L. (1992). *Motivation in the classroom*. NY: McGraw-Hill.
- Vroom, V. H. (1964). *Work and motivation*. NY: John Wiley & Sons.